

ОМЛАДИНСКА ПРУГА

BROJ 59

ŠAMAC-SARAJEVO

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

DOŠLO VRIJEME RASTANKA

Tridesetog kao i prvog dana

Brigade su juče radile s punim zanosom kako bi krunisale napore iz cijelog mjeseca ♦ Društvena aktivnost sa zavidnim bilansom

DOBOJ, 30. MAJA — I jutros su u omladinskim naseljima smještenim u dolini Bosne, duž trase budućeg drugog kolosijeka omladinske pruge, čekali poklici i pjesma. Pretposljednji je dan, a nigdje zamora, baš kao da je prvi radni dan ove, druge smjene ORA »Šamac — Sarajevo 78«. Ako i preovladava neki osjećaj, onda je to osjećanje tuge zbog skorog rastanka. Već nekoliko dana razmjenjuju se amblemi, značke, majice i druga obilježja brigada, sakupljaju se potpisi i adrese. Sutra uveče i prekosutra ujutro, uglavnom, brigade će putovati. S priznanjima za pregalaštvo, s priznanjima s kojima će se dičiti njihove sredine. Ovdje će tada pristizati drugi, akcijaši iz treće smjene.

Ni suza ovih dana nije rijetkost. Uz logorsku vatru u bratskom kolu, čovjek ne može, a da je ne pusti. Pjesma se razliježe naseljima, sjetna, pjesma rastanka.

Takva je mladost. U svega mjesec dana sklopi se bezbroj prijateljstava, nezaboravni! U svega mjesec dana učini se mnogo toga. Novinari iščekuju rezultate, one iskazane u brojkama. A jedan unaprijed znaju: velika su stvar te akcije. Impozantna su djela mladalačkih ruku. Još impresivniji značaj ovog kolektivnog druženja i akcijašenja generacije mladih Jugoslavena. U osam mjeseci ovdje će se naći više od 24.000 mladih iz svih krajeva naše zemlje. Manje od osam mjeseci, s pravom pretpostavljamo, jer je mladost socijalističke samoupravne zajednice dala obećanje, da će, baš kao i generacija graditelja iz 1947. godine, prugu završiti prije roka. A obećanja se ispunjavaju.

Danas su na trasi. Pretposljednji dan pa i posljednji dan, baš kao i prvog. Zanos je na licima. U posljednjim danima svi hoće da nadmaše sebe. Da učine više, da ostvare i ono što se smatralo nemogućim. Procenti su u svakoj rečenici: kako sustići susjeda? Takmičarski duh, međutim, ne devalvira odnose. I sa susjedom se o učincima govori. Jedno znaju svi: bolje će se plasirati one brigade koje su konstantno davale učinak, koje su konstantno bile primjerne u društvenim aktivnostima. Svi znaju i to da se akcija neće pamtili isključivo po plasmanu.

Rano, s pjesmom, sa široko razvijenim zastavama, brigade polaze na radilišta. Gotovo tri hiljade graditelja ove smjene, duž budućeg drugog kolosijeka, svija bratsko akcijaško kolo. Dobrovoljci po deset ih iz svake brigade, polaze na specijalne zadatke, da urade neki vanredni posao. Do sutra, do svečanosti, na kojima će biti saopšteni rezultati, do pjesme rastanka i do neke nove radne akcije.

H. BIŠČEVIĆ

Насеље у Немилој примиће бригаду састављену од дјете наших радника који привремено бораве у СР Њемачкој

У ШТУТГАРТУ СВЕЧАНО ФОРМИРАНА ОМЛАДИНСКА РАДНА БРИГАДА «ЈУГОСЛАВИЈА»

Час који се памти

На изградњи другог колосијека пруге Шамац — Сарајево од 3. до 19. јула учествоваће шездесет младића и дјевојана ♦ Бригадири упутили поздравно писмо другу Титу

(Специјално за «Омладинску пругу»)

Штутгарт, 30. маја (телексом) Штутгарт је прекјуче био у знаку младости. У Дому Југословена и испред њега орио се бригадирски поздрав: За Тита, за народ, за Партију... У свечаном строју, раме уз раме, водра чела стајали су: Олгица Медо, Ивица Немет, Мирко Трнинић, Медиха Сабовић, Смиљана Павловић, Миодраг Винко... 60 младића и дјевојана Прве оmlадинске радне бригаде из СР Њемачке, представници 15 наших клубова из 11 градова са подручја Покрајине Баден Виртемберг.

Поносни, ето, на традиције претходних генерација младих који су градили нашу земљу, оmlадинске пруге и путеве и ови ученици југословенских допунских школа и млади радници који привремено бораве ван своје домовине окупили су се из Улма, Еслингена, Корнвенштајма и осталих градова да би у част Титовог рођендана и Дана младости формирали оmlадинску бригаду под називом «Југославија» која ће од 3. до 19. јула учествовати на изградњи другог колосијека пруге Шамац—Сарајево.

Знојем и жуљевима показаће колико су ода ни домовини и Ото Збил, 14-годишњи ученик осмог разреда допунске наставе из Штутгарта и Даница Илић, 43-годишња радница, родом из Сарајева, сада на привременом раду у Улму, ударник из 1950. године са изградње Новог Београда и њених, како каже, три сокола — два сина Драган и Гане, те кћерка Гордана.

Вратимо се поново пред зграду Дома Ју-

гословена у Штутгарту, парче домовине у туђини на којем су јуче дали обећање да ће се са пруге вратити ударници. Након што је Драгана Радосављевић извршила прозивку и прочитала одлуку о формирању бригаде, говорио је Рефик Агај, конзул у Генералном конзулату СФРЈ у Штутгарту, који је уједно и предао заставу команданту бригаде Драгици Јоцићу. Потом је одржана Бригадна конференција са које је упућено поздравно писмо нашем вољеном Предсједнику у којем се, између осталог, каже:

«... Обећавамо Ти да ћемо у нашу земљу долазити и следећих година као градитељи пруга и путева, све до нашег коначног повратка у домовину, увјерени да тиме грађимо не само нашу лијепу земљу, него изграђујемо и себе као личности које своју перспективу виде у својој домовини, припремајући се тако да преузмемо на себе наш дио одговорности за њен даљи развој...»

На овом првом радном договору извршен је и избор делегата и командира чета, те усвојен план друштвене активности. Предсједник Бригадне конференције је Гордана Стеко, а командир чета Душан Матејић, Петар Феро и Драган Илић. Економ је Драган Николић, а болничарка, злу не требало, Љубица Грујо. Да кажемо и то да ће бригадири припремити три броја билтена на тему друштвеног самоорганизовања младих, четири фото-изложбе о активности наших клубова, а наступиће и са комплетним културно-умјетничким програмом за све бригадире насеља у Немилој.

Фото РАМОВИЋ

BRIGADIRSKI RAZGOVORI

Red vožnje

Često su brigadiri zbog zakašnjenja voza gubili vrijeme određeno za društvene aktivnosti

DOBOJ — Ponovo je, na jednom od skupova, otkriveno riječi o ispoljavanju samoinicijative u brigadirskom životu. Pitanje je zapravo aktuelizovao delegat Devetog kongresa SSO BiH, član ORB »Nurija Pozderac« iz Cazina Miroslav Petrović. Dešavalo

se napomenuo je Petrović, da članovi jedne brigade iznesu zanimljive ideje, ali da ona ne bude realizovana. Tako je bilo i sa klubom mladih literarnih stvaralaca za čije su se formiranje zalagali Cazinjani. Klub nije otpočeo da djeluje. Nadležni za društvene aktivnosti u naselju opravdali su to nedostatkom vremena za njegovo djelovanje. I tu zapravo leže odgovori na pitanje. Vremena je zaista premalo. Red vožnje, u ovom najbukvalnijem smislu uticao je da se program društvenih aktivnosti mukotrpno realizuje. Brigadiri, naime, nakon rada na trasi duge čekaju kompoziciju

specijalnog brigadirskog voza kako bi se prebacili do naselja. Autobusima koji su pokretljivije prevozno sredstvo nemoguće je prići trasi. U naselje se dakle kasno stiže, što otežava realizaciju inače obimnog i kvalitetnog programa. U Štabu Akcije na sastanku sa delegatima za 11. kongres SKJ i Deveti kongres SSO BiH, još jednom je naglašena potreba da se omogući razmah samoinicijative i kreativnosti brigadira. Poruka je ovoga skupa: Ne bi se smjelo dogoditi da organizacija društvenog života u naseljima postane isto što i famozni red vožnje.

H. B.

IAVLJENO IZ ŽEPČA

Vatre na Bukovici

ŽEPČE, 30. MAJA — I ranije su brigadiri Omladinskog naselja u Žepču palili logorske vatre na brdima što opasuju ovaj gradić. Zasijsale bi se one kao zvijezde kriješnice među tamnim stablima, što mrak još gušćim čine.

Ali sinoć su na Bukovici, brdu koje se nalazi blizu naselja, plamtjela dva simbola: Tito i Partija. Visoki plameni jezičci urezali su se u tamu Bukovice i u srca brigadira.

Tito, Partija — začulo se iz hiljade grla kao dopuna veličanstvenom prizoru, što su ga priredili brigadiri ORB »Ivo Lola Ribar« iz Dervente.

Vatra se gasila na brdu Bukovica, ali se zato još više rasprijsala u srcima brigadira. Povelio se Kozaračko kolo, zapjevale se pjesme što ljubav prema domovini, voljenom drugu Titu i Partiji znače.

Kozara

Brigadiri ORB »Rešad Saletović« iz Vareša priredili su i svoju posljednju foto-izložbu. Oni su na prostoru od oko 10 kvadratnih metara izložili slike na kojima su prikazani, i to s puno umijeća, raniji građevinski poduhvati mladih na Kozari. Paralelno s tim na izložbi se nalaze i fotografije na kojima su najzanimljiviji prizori iz filma »Kozara«. Otuda i naziv ove izložbe »Kozara 42 — Kozara 77«.

Na koliki je odjek naišla ova izložba govori i podatak da je za ovu priliku spremljena knjiga utisaka već gotovo puna izjavama brigadira koji najčešće upotrebljavaju riječ oduševljen i ushićen.

Vozači

Od 100 brigadira koji su u proteklih mjesec dana pohađali kurs za vozače »B« kategorije njih 20 dobiće nakon jučer uspješno položenog vozačkog ispita vozačke dozvole. Procenat onih koji su dobili diplome za rukometne sudije znatno je veći, od 40 polaznika njih 25 stekli su pravo da sudje na rukometnim igralištima.

Odlazak

Promjenljivo vrijeme koje ovih posljednjih dana vlada u Žepču donijelo je juče kišu onda kada su je brigadiri najmanje očekivali. Bilo je to u vrijeme kada su oni ispraćali dvojicu svojih drugova koji su odlazili na odsluženje vojnog roka.

Kviz

Brigadiri Omladinskog naselja u Žepču organizovali su i posljednji kviz u kome su učestvovali predstavnici svih 10 brigada. Pitanja na koja su oni odgovarali odnosila su se na poznavanje perioda u kome je drug Tito bio na čelu KPJ i SKJ.

Nakon dobrih odgovora koje su brigadiri davali na svako postavljeno pitanje, prvo mjesto podijelile su čak četiri brigade. To su: ORB »Muharem Bekteši« iz Kosovske Mitrovice, ORB »Rešad Saletović« iz Vareša, ORB »Bratstvo i jedinstvo« iz Doboja i ORB »Ivo Lola Ribar« iz Dervente.

A. S.

Na licima brigadira za ručkom osjeća se vrijeme rastanka

Vojnici predloženi u SK

ZAVIDOVIĆI, 30. MAJA — Na posljednjim sastancima OO SSO i OO SK ORB »Druga proleterska« iz Niške armijske oblasti glavne tačke dnevnog reda bile su razmatranje prijedloga kandidata za prijem u članstvo SKJ. Lista sa prijedlozima je zaokružena sa 35 predloženih vojnika koji će po povratku sa akcije u svoje jedinice biti primljeni u SK. Oni su ovo povjerenje svojih drugova stekli bespoštednim i disciplinovanim radom u drugoj smjeni SORA »Samac-Sarajevo 78« u svim oblicima radnih i društvenih aktivnosti.

Brigadiri za samodoprinos

ZAVIDOVIĆI — Čim su juče brigadiri novotravničke ORB »Brača Ribar« saznali za vijest da je u njihovom gradu pokrenuta inicijativa za zavođenje novog samodoprinosu za izgradnju nove sportske dvorane, toplifikaciju grada, izgradnju puta Novi Travnik — Gornji Vakuf i škole u Opari sastali su se na Brigadnoj konferenciji i jednoglasno izrazili podršku zavođenju samodoprinosu. Poslali su i telegram Skupštini opštine Novi Travnik u kome su napisali da svi podržavaju inicijativu koja će u narednom periodu opštini Novi Travnik donijeti nabrojane neophodne objekte.

Ukupno 188 diploma

Jučerašnji dan, kada je većina zavidovičkih brigadira ostala u svojim paviljonima zbog kiše, iskorišten je za završnu provjeru znanja velikog broja kandidata na brojnim kursovima. Prvo su svi polaznici kurseva izviđačkih vještina — njih 34 sa uspjehom položili ispit pred ispitnom komisijom Opštinske konferencije Saveza izviđača Zavidovići. Zatim je na polaganje ispita za fudbalske sudije od 63 brigadira koliko ih je pohađalo kurs izašlo 52, od kojih je 40 dobilo diplome o položenom teoretskom dijelu ispita za nogometne sudije. Kandidati sa ovim diplomama će u svojim opštinskim centrima polagati i praktični dio ispita i time zaokružiti i steći potpunu spremu za fudbalske djelatice pravde na sportskim terenima. 78 polaznika obuke za vozače »B« kategorije juče su takođe dobili diplome prve pomoći. Po kazano znanje svih kandidata bilo je za najvišu ocjenu. Predavač na ovom kursu bila je Fatima Skopljak, a ispitivač Vjekoslav Bartolović, lekari zavidovičkog Doma zdravlja. Još 36 brigadira dobilo je diplome ovog kursa koji nisu obučavani za vozače »B« kategorije.

Predavanje

Drago Terzić predavač Radničkog univerziteta u Zenici održao je juče u okviru Omladinske političke škole predavanje na temu »Nesvrstanost socijalističke Jugoslavije«. Na predavanju je bilo govora o istorijskoj ulozi druga Tita u koncipiranju i realizaciji politike nesvrstavanja.

Takmičenje pjevača

NEMILA, 30. MAJA — Ljetna pozornica naselja ORB u Nemiloi bila je sinoć svojevrsno borilište. Sve brigade koje se nalaze u naselju izabrali su svoje najbolje pjevače i muzičare da ih zastupaju na takmičenju. Uz burno navijanje svih prisutnih brigadista na pozornici su se smještivali pjevači. Jačina aplauza trebalo je da bude glavno mjerilo uspjeha. Ali, pošto su Trebinjci bili najgrlatiji, njihov sud nije bio meritoran, tim prije što su navijali za Riječane.

Ipak, najviše priznanja za svoju pjesmu pobrala je brigadirka Neda Brelih iz MDB »Simon Gregorčić« i gitarista Rasim Selimović iz ORB »Dragica Pravica«.

Rođendan

Brigadisti ORB »14. primorsko-goranska udarna brigada« iz Rijeke juče poslije podne priredili su skromnu proslavu. Devet brigadista slavilo je rođendan. Njima su uručeni pokloni drugova iz brigade. Rođendan su slavili Vesela Filipi, Ankica Marinić, Smajo Kopic, Miladin Simić, Izidor Kučan, Ivo Bratić, Željko Briški, Darko Juručić i Mirko Straživuk.

Комунисти за примјер

DOBOJ — Aktiv SK ORB »Рада Миљковић« из Светозарева у неколико је наврата захтијевао од члана нова СК да уложи максимум напора, како би резултати у раду на траси и у друштвеним активностима били што бољи. То се показало исправним. У другој декади ова је бригада успијевала да оствари и просјечни учинак од око 320 одсто.

Фотографије

DOBOJ — У клубу за друштвене активности добојског насеља ORB отворена је изложба фотографија Асима Хајдера, члана ORB »Друго засједање АВНОЈ-а« из Јајца. Хајдер је током цијеле друге смјене снимео читав низ фотографија из бригадирског живота, а посебно су успјели моменти ухваћени оком камере на траси другог колосијека пруге.

Na pruzi mladosti

April je prošao brzo
Rekao bih poput daha
Sad' kad kukuruzi rastu
I voćke cvjetaju:
Čekaju nas novi zadaci
I sumraci su svježiji i jutra.

Možda, u ovom posljednjem približavanju
dekade

Ima mnogo opraštanja
Mnogo žive sjete
Bezbroj nemirnih ispremiješanih ruku.

A sutra, zanjihat će se bagremi
U pjesmi
u beskrajnoj pjesmi
Do viđenja i zdravo:
I poneki drhtavi zbogom.

Kao nečujni rastanak roda
U vrevi razdraganih dodira
Pod zastavama
S veselom pjesmom
Nasmijane djevojke
Vedri momci
I nebo!

Beskrajna, blještava PRUGO
Sazdana nepremostivim smiješkom
U toplom znoju kao more.

Bili smo na potocima betona
Zemljne trake
Slili smo se s mutnom vodom
Granulatora;
U čista sazvu, jeđa pruga.

A pruge će ostati mirne
Široke
Naš hod uskomešan
Ostat će uz pogaženu travu
Brežuljci naših predvečerja
Utihnute će
Bili smo!

A sutra?
Sutra je već
Nova smjena
I nove šine pruga
Srebrne ko od snijega
Zlatne od razdraganog lišća
Čelična i vijugava trako
Bit ćeš najljepša
Od svih pruga.

Bili smo
Kao mali putokazi
Neugasive svijeće.

A sutra?
Kad nas vozovi ponovo ponese
Razmršene kose na prozorima
Do viđenja!

Zadah pjesme
Čvrstog stiska ruku:
Beograd, Zagreb, Ljubljana, Sarajevo, Skoplje,
Titograd, Novi Sad i Kosovo:
Do viđenja
Do novog aprila.

Ostaje pruga
I uspomena — putokazi!
I uspomena
Gdje je jedna mladost
Znoj — ponosa
U prugu zalila.

Maj, 1978.

Nikica UDOVIČIĆ — Zavidovići

Košarkaški kup

ZAVIDOVIĆI — U finišu akcije i sportskih takmičenja juče su počele kup-utakmice u košarci između zavidovičkih ORB. Odigrane su dvije utakmice. U prvoj su košarkaši ORB »Prva omladinska radna brigada Jugoslavije« iz Ključa savladali svoje drugove iz ORB »Stane Žagar« iz Gorenjske sa 36:28. Zatim su košarkaši ORB »Ivo Lola Ribar« iz Čapljinice lako i u egzibiciji slavili pobjedu nad ORB »Braća Ribar« iz Novog Travnika sa 51:23. U ovoj utakmici najbolji pojedinac je bio nepogrešivi košgeter pobjedničke ekipe Brkić sa 19 postignutih pogodaka.

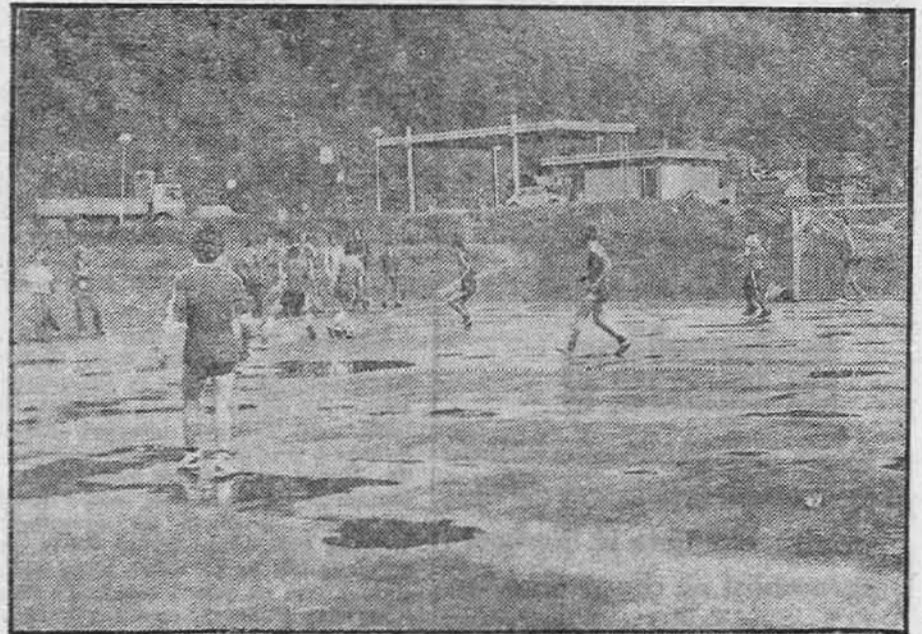
Danas se igraju utakmice između ORB »10. hercegovačka« iz Mostara protiv ORB »Druge proleterske« iz Niške armijske oblasti.

Pioniri protiv djevojaka

NEMILA — Egzibicioni fudbalski susret između ekipe pionira naselja ORB u Nemiljoj i brigadirki iz ORB »Mitar Trifunović Učo« za vršen je rezultatom 3:2 za pionire. Ovoj zanimljivoj utakmici koja je održana juče na terenu pored Bosne prisustvovali su svi brigadisti naselja. Ipak, utakmica nije odigrana do kraja, jer je jak pljusak rastjerao i gledaoce i igrače. Danas će biti nastavljen.

N. T.

Na terenu za mali nogomet uvijek je bilo igrača

SPORTSKI ŽIVOT

Susret za susretom

Završena prvenstva naselja u svim sportovima

DOBOJ — Iz dana u dan, na terenima dobojskog naselja sportisti iz sedam brigada odmjeravaju međusobno snage, ali nisu rijetki ni susreti sa sportistima iz Doboja, pa i iz društava kakvo je sarajevska »Bosna«. Pribilježili smo nekoliko rezultata. Brigadiri nisu imali sreće u košarkaškom i odbojkaškom susretu sa sportistima ovdašnje »Stoge«. U prvom je »Stoga« pobijedila rezultatom 75:72, u drugom sa 3:1. U tri discipline trijumfovali su i sportisti »Bosne«. Oni su, u fudbalu, pobijedili akcijaše sa 2:1, u šahu sa 3,5:1,5, a u stonom tenisu 3:0. Ekipe naselja, međutim, ostvarile su sasvim dobre rezultate u susretima sa sportistima iz dobojskih radnih organizacija »Ozrenaturist«, »Gračar«, »Trudbenik«, Opštinski sekretarijat za unutrašnje poslove i Robna kuća »Beograd« u Doboju.

U fudbalu je, na primjer, selekcija naselja zauzela drugo mjesto, odmah iza ekipe SUP-a, a u šahu i stonom tenisu su brigadiri prvi ispred sportista »Trudbenika«. Zapaženi rezultati postignuti su i u okviru Seoske olimpijade. Brigadiri su zauzeli četiri prva, dva druga i dva treća mjesta, prema tome prvi su u ukupnom plasmanu, dok su brigadirke treće s obzirom na to da su zauzele tri druga, dva treća i dva četvrta mjesta.

Odigrani su i finalni međubrigadni susreti u pojedinim sportskim disciplinama. Brčanska brigada »Mirko Furpović« ima najbolje odbojkaše i odbojkašice. Momci su pobijedili odbojkaše MRB »Hristijan Todorovski Karpoš« iz Kumanova rezultatom 2:1, dok su djevojke slavile pobjedu od 2:0 u susretu sa članicama karlovačke ORB »Josip Kraš«. U rukometu su Svetozarevčani iz ORB »Rada Miljković« bolji od Kumanovčana, a u ženskoj konkurenciji je obrnuto. Dakle, rukometaši iz Svetozareva pobijedili su ekipu »Hristijana Todorovskog Karpoša« sa 14:7, dok su Kumanovčanke slavile pobjedu od 11:4, u susretu sa rukometašicama »Rade Miljković«.

Fudbaleri ORB »Mirko Filipović« iz Brčkog pobijedili su u finalnom susretu fudbalere travničke brigade »Braća Lolić«. Rezultat je bio 3:1.

Održano je i pojedinačno prvenstvo za žene u kuglanju. Sva tri prva mjesta osvojile su karlovačke brigadirke: Mira Batista je prva, sa 150 oborenih čunjeva, druga je Desa Bijelić (139 čunjeva), a treća Gordana Stević (122 čunja).

Tako, susret za susretom. U posljednjem fudbalskom odmjeravanju snaga između komandanata i trasera u dobojskom naselju prvi su bili uspješniji. Pobijedili su rezultatom 4:2.

H. B.

Uzbudljive utakmice

U malom nogometu ORB »Muharem Bektešić« najbolja zahvaljujući boljoj gol-razlici

ŽEPČE — Zvanična sportska takmičenja među brigadama koje se nalaze u Omladinskom naselju Žepče su završena. Ako bismo tražili ono najuzbudljivije, onda bi to nesumnjivo bilo prvenstvo u fudbalu. Sve do posljednjeg kola prvak je bio neizvjestan jer su ekipe ORB »Lazar Savatić — Metalac« iz Rume i ORB »Muharem Bektešić« iz Kosovske Mitrovice bilježile pobjedu za pobjedom i tako rame uz rame prošetale kroz prvenstvo. Posljednja utakmica između ORB »Muharem Bektešić« i ekipe ORD »Bratstvo i jedinstvo« iz Vogošće promovisala je prvaka. Bija je to ekipa »Muharema Bektešića«, koja je zahvaljujući boljoj gol-razlici zauzela čelnu poziciju.

I u košarci najviše umijeća pokazali su brigadiri ORB »Muharem Bektešić«, dok su u rukometu i odbojci ubjedljiva prva mjesta zauzeli brigadiri ORB »Sedma udarna banijska brigada Vasić Gačeša«.

U streljaštvu najbolja brigada je ORB »Ivo Lola Ribar« iz Dervente, dok je u gađanju pikadom prvo mjesto pripalo ORB »Fric Pavlik« iz Bosanskog Broda.

Najbolju kondicionu spremu i vještinu prilikom redovnog jutarnjeg gimnastiranja pokazali su brigadiri ORB »Bratstvo i jedinstvo« iz Vogošće. Njihove vježbe su ocijenjene prosječnom ocjenom od čak 9,9166. Odmah do njih nalazi se brigada »Rešad Saletović« iz Vareša.

A. S.

UZ OPROŠTAJ

U porodici od hiljadu brigadira

Došla je iz grada oko hiljadu kilometara udaljenog od njegovog. Donijela je ljupkost i spremnost na drugarstvo koje je u početku pokazala prišivanjem dugmeta. Onda je došlo druženje uz logorsku vatru...

Smjena druga na pruži naših očeva završava borbu sa procentima. U Omladinskom naselju Žepče pripremaju se posljednje logorske vatre, posljednje i, sigurno, nezaboravne brigadirske večeri i prve suze zbog rastanka. On se već sluti u prvim razmijenjenim adresama, u pogledima što katkad bivaju ispunjeni tugom... Jer, kako reče jedan brigadir, ovdje u naselju mi smo postali jedna porodica.

Da, bili smo porodica u kojoj se radilo ovako. Svakoga dana oko hiljadu brigadira odlazi sa pjesmom na trasu. Da skida humus, da kopa kanale, vadi panjeve, istovara pijesak, beton — svejedno gdje, svejedno kada. Radni zadatak je postavljen, a omladina ko omladina, kao i uvijek do sada, izvršava ga bezuslovno. Uprkos kiši, blatu težini posla. Jer, zapravo šta je to teško kada omladina krene na rad. I ostaju za nama kilometri tračnica, srušena brda...

Da, bili smo porodica u kojoj se zabavljalo ovako. Svake večeri okupili su se brigadiri oko svoje logorske vatre, svake večeri pjevalo se, igralo, smijalo. Gledajući ta razigrana tijela, ta nasmiješena lica čovjek

ne može, a da ga taj ogromni val sveopšte radosti ne ponese. Pa i van tih programom utvrđenih brigadirskih večeri, kad god su brigadiri bili u naselju (a bilo je to od ranog jutra do kasno u noć) slika je bivala ista. Ponekad je istina nekome ponestalo daha, ponekad se neko sjetio neke sitnice što raspoloženje kvari, ali onda su stupali na scenu oni vječni kraljevi smijeha i raspoloženja i tuga je s prvim njihovim gegom nestajala. Znali su oni dobro kome je potrebna injekcija smijeha. I davali su je nesebično. Kao onda kada je popularni Zdravko (samozvani Čolić) prišao djevojci ili mladiću sa lopatom i uz nju održao pravi «koncert», kada je Medo sa svojom gitarom u dubokim čizmama vješto kao kakav artista poigrati znao, kao onda...

Da, bili smo porodica u kojoj se učilo ovako. Žuljevite ruke vratile bi se sa trase, uzimale olovku i svešku i odlazile na časove političke nastave gdje su pomno pratili i bilježili sve o samoupravljanju, o nesvrstanosti, o omladini njenim zadacima i ulozi u našem društvu, o problemu zapošljavanja mladih o...

Za kraj smo ostavili ono što srce vječito pamti. Ljubav.

Brigadirki V... i onaj brigadir su e onog dana na trasi uporno tražili domahivanjem ruku. Bili su dosta daleko jedno od drugoga, a njemu je kramp poslije svakoga pogleda upućenog ka njoj, bivao lakši od perke. Prije nego što su pošli natrag, u naselje on joj je bojažljivo donio buket jergovana. Ona ga je primila i nježno položila na mjesto gdje je toga dana njena brigada iskopala posljednje metre. Poslije su bili nerazdvojni. Rodila se brigadirska ljubav.

Ili, ona je došla iz grada oko hiljadu kilometara udaljenog od njegovog. Donijela je sa sobom ljupkost i spremnost na drugarstvo, koje je u početku pokazala prišivanjem dugmeta na brigadirki, zajedničkog odlaska na ručak i popodnevno šetanja. Pa onda, druženje uz logorsku vatru i — prve iskre simpatije u očima. Da, sve to dešavalo se ovoga maja 1978. godine na gradnji drugog kolosijeka u žepačkom naselju. Ili bolje, u porodici od hiljadu brigadira.

A. SKRBINAC

Đuro Zec: Akciju će pamtiti po susretima

SUSRETI

Prvi put u šezdeset drugoj

S djevojkama i mladićima iz Cazina pođe Đuro Zec prugu da gradi, drugu mladost da doživi

DOBOJ, MAJA — Među veteranima (a duž trase drugog kolosijeka pruge od Doboja do Zenice su i oni kojima je ovo dvadeset i pet — dvadeset i šesta akcija), među ljudima što su prevalili pedesetu, jedan je Cazinjanin, stariji, ali i pionir — što se akcija tiče. Đuro Zec, kršna šezdeset dvogodišnja starina, prvi put je ove, 1978. godine, krenuo s mladima, da život mladalački živuje, da mladalački na radilištu zapne. I ranije bi on, ali je prilike malo bilo.

Rat, prvo, u njegovim najboljim godinama. Mladić iz Vrela kod Cazina aktivno se uključio u narodnooslobodilački pokret, postao borac, starješina potom. Živo se još sjeća svakog detalja s puta kojeg je prošla njegova Osma kordunaška. Godinama je, poslije oslobođenja zemlje, u Jugoslovenskoj narodnoj armiji, da bi otišao u penziju sa činom kapetana prve klase. Akcijašio je i tada, sa svojim vojnicima, radio na pošumljavanju goleti i izgradnji objekata od opšteg značaja. No, nikad na velikoj akciji, a srce vuklo...

Mogao je on poslije penzije, ali društveno-političke obaveze ne dadoše.

S djevojkama i mladićima iz Cazina, sa članovima Omladinske radne brigade što ponese ime revolucionara i potpredsjednika Izvršnog odbora AVNOJ-a Nurije Pozderca, pođe Đuro Zec, prugu da gradi, drugu mladost da doživi. Kraj je, evo, jedne smjene, prve Đurine akcijaške smjene. Pamtioće je po susretima.

Svega se, na kraju krajeva, lakše prisjetiti ukoliko se prisjetiti čovjeka. Tako i Đuro Zec. Iskoristi on jednu priliku, jedan susret veterana i pionira — učesnika ORA «Šamac — Sarajevo 78», da ispričava jedan događaj iz četvrte neprijateljske ofanzive. Gluhonijemmi borac iz Velike Kladuše, na straži, u pravom je trenutku predosjetio nadiranje neprijateljskih snaga. To je omogućilo partizanskim jedinicama da pravovremeno djeluju. A gluhonijem je bio, veći Đuro. Pa zaključuje: nema nesposobnih za odbranu i izgradnju domovine...

Spontan razgovor, nakon ovog značajnog. Tu je i Đurin susjed, Krupljanin Pero Drijača, komandant Omladinskog naselja u Žepču. Okupljeni novinari, kraj starine sa znamenjem, da približe koju. Riječ po riječ, pa opet o gluhonijemom Kladušćaninu. Autor ovih redova mora da «prekorači» pravila profesije, baš onako kako je u razgovoru sa Đurom Zecom izbjegnuta svaka protokolarnost. Jednom davno, baš u Velikoj Kladuši, saznao sam mnogo toga o junaštvima gluhonijemog Kladušćanina, pa posredstvom rođaka, «pričao» s njim, živim i zdravim, o danima ratnim. Sad priupitujem Zeca:

— A da to, Đuro, nije bio Juso Pajzetović?

— Jeste, baš tako, Juso Pajzetović.

Pamte se ljudi, ponekad zaborave imena. Koliko li će likova, koliko ljudskih gesta, odavde, s trase, u sjećanju odnijeti Đuro?

H. BIŠČEVIĆ

ПИШУ «ВЕСЕЛЕ БРИГАДИРКЕ»

Растајемо се...

Иза нас остаје клупа на којој су сједили њих двоје, остају урезана имена на кори дрвета, имена оних што су се вољели. Остаје за нама траса на којој смо сви заједно радили

Друштво «Веселе бригадирке» недавно је основано. Па ипак, њихово присуство и те како се осјетило у насељу Жепче. Покренуле су и издале чак три билтена, садржај који је био управо досљедан називу овога друштва. Било је ту шала, симпатичних примједби и дијалога са веселим бригадирима.

Ипак смо се одлучили за један текст из њиховог посљедњег билтена који је прожет више сјетом неголи радошћу и хумором који су чланови веселе бригадирке са доста успјеха његовале:

Ево још један дан је на измаку, као и њих двадесет пет што прођоше у раду, уз шкрипу колица, удара крампова, pjesму, вику, смјех и све остало што прати једну радну акцију, једну младост. Састали смо се оvdје у Жепчу, упознали се међусобно, спријатељили и заживјели једним животом. Увучао се у нас бригадирски живот и сада не примјећујемо све sitнице које су нам на почетку можда сметале. Живимо сви истим животом-бригадирским. Одјекује Жепче и сва околна брда од pjesме младих, свкупљених из свих крајева наше земље. Сада смо једно, сви смо исти — сви се радујемо pjesми, раду, смјеху, љубави... а растапан се примиче тако неумољиво, тај неизбежни растапан који ми најмање желимо.

Иза нас остаје клупа на којој су сједили њих двоје, остају урезана имена на кори дрвета, имена оних који су се вољели. Остаје за нама траса на којој смо сви заједно радили. Траса што ће сутра бити други колосијек пруге «Шамац—Сарајево» којој смо и ми утиснули један мали дио наше младости.

Из билтена «Веселих бригадирки»

ШАХ

Расадник талената

Велемајстор Милорад Кнежевић предлаже да се на Акцији отвори шаховска школа

HEMILA — У насељу ОРБ у Немилој боравили су чланови Академско-спортског клуба «Босна». С њима је био и велемајстор Милорад Кнежевић. Замолити смо га за краћи разговор.

— Ви сте с бригадирима одиграли симултанку на 14 плоча. Какав је ваш утисак о њиховој игри?

— Запазио сам неколико младића са смислом за игру. Сви су играли добро, иако им недостаје шаховска школа. охрабрује је то што међу њима има неколико веома добрих шахиста који би уз стручан рад и изучавање теорије могли заузети добро мјесто у нашој шаховској средини. Мислим да би било веома значајно и добро да се у наредним смјенама на акцији размисли и о организовању шаховске школе.

— Значи ли то да је управо оvdје на прузи «расадник талената»?

— Самим тим што хиљаде младих учествује на овој значајној акцији, постоје реална могућност да међу њима буде стотињак веома добрих шахиста. Али, и осим тога што би смо нашли нове таленте, шаховска школа би оправдала своје постојање и тиме што би велики број младих прошао кроз њу и постао најбољи пронагатор шаха по повратку у своје средине.

H. T.